

धर्मशास्त्र

अ. नं ३

३२८ स्मृ : १९

विराजेश्वर व्यवहाराध्यायः



अथपचनममयोः सापिडवप्येनोः पिडेनवहयतंतदुनिमपिडः। सपिडस्यदंसापिडवः। द्वित्येः। स्वगोत्रेवान्यगोत्रेवतत्रचगोत्रचिह्नयंभुमाह। छेपता
 याः पिडभानन पिडभाननः। पिडहः सप्तमशेषीसापिडस्यसप्तपुष्यमिः। पुनानुनोः। तद्वनितविषयहवजेयानात्रेति। इति। तेन्यतिमिहपि सापिडमन्यथो
 ०१०५कायाः। सतानंतिभनेयस्याहम्यापाश्वसुतस्यच। तत्रेवमपिहजोशन्यगोत्राभुजायते। तत्रतिपुडुष्यस्यापिस्त्रियाअपिनवयति। सापिडमिजाः
 द्योविवाहके। पितृवः सप्तमादवकुमावतः पंचमादवः। सपिडनाउभायेननोदहेतत्रकन्यका। तथाचशकतः। सतानंतिभनेयस्याहम्यापाश्वसुतस्यच। तत्रेवमपिहजोशन्यगोत्राभुजायते। तत्रतिपुडुष्यस्यापिस्त्रियाअपिनवयति। सापिडमिजाः
 नः।

देवाङ्क १५७

(1)



(2)

मि. य.

१

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ अभिषेकादिगुणयुक्तस्य प्रजापालनं परमो धर्मस्तद्वदुद्धनिहमंतरेण न संभवति
। दुष्टपरिहानं वनव्यवहारदर्शनेन विनेति व्यवहारदर्शने प्रहरहः कर्तव्यमित्युक्तं व्यवहारात्संयं पश्यत्सत्वेऽपि
हेतोर्वहमिति । सवद्यवहारः कीदृशा कतिविधः कथं नैव । तिकर्तव्यता कलाधोनामिहितस्रदभिधाना पद्वितीयो
धाय आरभते । व्यवहारः नृपः पश्येद्विद्वद्भिर्ब्राह्मणैः सदा धर्मशास्त्रानुसारेण क्रोधलो भविवर्जितः । व्यवहारः । अ
न्यविरोधेन स्वात्मसंबंधितया कथं न व्यवहारः पश्येत्सत्त्वं ददंते वादिमदीयमिति कथं तस्योपि तद्विरोधेन प्रदीय
मितितस्यानेकविधं दर्शयति बहुवचनेन । नृपहा नृपः त्रेयसां त्रयाण्यधर्मा किं नु प्रजापालनेऽधिकृतस्यान्य
स्यापीति दर्शयति । पश्येदिति पूर्वोक्तस्यानुवादो धर्मविशेषविधानार्थः । विद्वद्भिर्चेदव्याकरणा धर्मशास्त्राभिहैर्ब्रा
ह्मणैर्नक्षत्रिणादिभिर्ब्राह्मणैः सहेति तृतीयानिर्देशात्तेषां प्रसाधानं सहयुक्ते प्रधानं इति स्मरणादत आ । द
र्शनेऽन्यथा दर्शने वगैस्तो दोषो न ब्राह्मणानाम् ॥ ॥ यथाह मनुः ॥ ॥ अदंशान्दंश्यन्नाजादंशं श्रैवाप्यदंशं यन् । अ
दंशान्दंश्यन्नाजादंशं श्रैवाप्यदंशं यन् । अपशोमहदाप्रोतिनरकं वेवगच्छतीति ॥ धर्मशास्त्रानुसारेण नायं शास्त्रानुमा

श्री

राम

१

(2A)

रिणदेशादिसमयधर्मसापिधर्मशास्त्रविमुक्षुधर्मशास्त्रविषयवाचनप्रयुगुपादानं यथावहसति। निजधर्माविरो
धेनयसुसामेधिको भवेत्सोपियन्नेन संस्मोधमेशिन कृतश्चयदति। क्रोधलोपविवर्जित इति धर्मशास्त्रानुसारेण
तिसिद्धे क्रोधलोपविवर्जित इति वचनमादरार्थं। श्रमर्षा क्रोधः। क्रोधो लिप्सातिशयः। किं व॥। श्रुताध्ययनसं
पन्नाः धर्मज्ञाः सत्पदादिनः। राहासभासदः कार्यारिणो मित्रेव ये समाः। श्रुतेन प्रीमांसा व्याकरणादिश्रवणेन वेदा
ध्ययनेन वसंपन्नाः धर्मज्ञाः धर्मशास्त्रज्ञाः। सत्पदादिनः सत्पदमशीनाः रिपौ मित्रेव ये समाः। द्वेषरागादिहिताः ए
वंभूताः सभासदः सभायां यथा उपविशंति तथायनानसंकारैः राहा कर्तव्याः। पद्यपि श्रुताध्ययनसंपन्ना इत्यपि
शेषेणोक्तं तथापि ब्राह्मण एव॥। यथा ह कात्यायनः॥। अनुसमैः स्थिरैर्मुक्तः प्राप्ते मोक्षे हि जीतमैः। धर्मशास्त्रार्थ
कुशलैर्यथा श्रविशारेदिति। तेवमयः कर्तव्याः। बहुस्वनस्यार्थवत्वादाय सिद्धेशे निषीदन्निविशवेदविदस्त्रय इति
मनुस्मरणवृ॥। बृहस्पतिस्मृत्युसप्रपंचयोवासमासेदो भवन्तीत्याह। लोकवेदधर्मज्ञाः सप्रपंचयोपि व। पत्रोपाविष्ट
विशास्युस्मापत्त सदृशी सप्रिति न ववाहणैः सहेति पूर्वशोकोक्तानां ब्राह्मणानां श्रुताध्ययनसंपन्ना राणादिविशे

(3)

पि. व्य
२

षण्मिति वैमंठव्या। तृतीया प्रथमा तानिर्दिष्टानां विशेषणविशेष्य भावासंभवादि द्वद्विरित्यनेन पुनरुक्तिप्रसंगा
वे॥॥ तथा च कात्यायनेन ब्राह्मणा नानाभासदां वसाङ्गं प्रेदोदरितिः। सप्ताद्विवाकस्सामात्यः स ब्राह्मणपुरोहितः।
ससंभवेत्सको राजा स्वर्गे तिष्ठति धर्मत इति। तत्र ब्राह्मण अनियुक्ताः सभासदस्तु नियुक्ता इति भेदः अत एवोक्तं॥॥
नियुक्तो वाऽनियुक्तो वा धर्मतो वक्तुमर्हतीति। तत्र नियुक्ता नानावथा यत्स्थितार्थं कथ्येनेपि यदिराजोऽन्यथा करोति
तदा सौ निवारणीयोऽन्यथा दोषः॥॥ उक्तं ब्रह्मण्येन॥॥ अन्यायिनः पितृणां त्रयेणुपाति सभासदः। ते पितृ
गिनस्तस्माद्दोषनीयस्यैव पद इति। अनियुक्ता नानावथा यत्स्थितार्थं कथ्येनेपि यदिराजोऽन्यथा करोति
वानववेष्टमा वक्तव्यं वा समं न सं। अब्रुवन्निब्रुवन्वापि न। भवति किल्विषयि मनुवचन॥ रिपो मित्रे वेति वशाद्वा
करं जनायं कतिपयैर्वणिशिरपाधिष्ठितं सदः कर्तव्यं॥ यथा ह कात्यायनः॥॥ कुलशीलवयो दृढविक्रवद्विरम
त्सरैः। वणिशिः स्वात्कतिपयैः कुलभूतै रधिष्ठितमिति॥॥ व्यवहारान्नृपः पश्येदित्युक्तं तत्रानुक्तं ल्यामाह॥॥ अ
प्रपताकार्यवशाद् व्यवहारान्नृपेण तु। सभ्यैः सहनियोक्तव्यो ब्राह्मणः सर्वधर्मविद्। कायंतिरव्याकुलतया

राम
२

(3A)

बहारा नूनपशता नृपेण प्रवेक्षिते सौम्ये स्मर सर्वधर्मविश्वार्थान्धर्मशास्त्रोक्तात्सामपिकांश्च धर्मा विनैव विवारयते
निसर्वधर्मविस्वाहणो ननु त्रियादिनि योक्तव्यो व्यवहारदर्शनः ॥ ॥ तव कात्यायनोक्तगुणविशिष्टकुप्यति य
थादातं नुजीनं मध्यमनुद्गं करं स्थिरं परमं विष्णुमुत्तं क्रोधवर्जितमिति एवं भूतब्राह्मणा संप्रवेक्ष
विषं वैशंपकानियुं जीतनश्रुदं ॥ ॥ यथा ह्येका नाम नः ॥ ब्रह्मणो यत्र नस्यान्तु ह विपतवणो जयेद वैशंपका
धर्मशास्त्रं तं ब्रह्मयन्नेन वर्जयेदिति नारदेन वक्ष्यते इति दर्शितः राजा वारवक्षसा पश्य धर्मशास्त्रं पुरस्क
त्य शब्दिका मते स्थितः समाहितमतिः पश्येत्सु बहारा ननु क्रमादिति प्राद्विवाक मते स्थितो न स्वमते स्थि
तः राजा वारवक्षसा पश्येत्पश्यतीति वदतः स नैव योगी की संता ॥ अथ विषयविनोपुत्ततीति प्राद्विवाक
वनं विरुद्धं विविधं वसभ्यः सद्विविनक्ति विवकीति वा विवकं वो ॥ प्राद्विवाक श्रेति प्राद्विवाकः ॥ ॥ उक्ते च ॥
विवादानुगतं दृष्ट्वा समभ्यस्त्य मन्त्रतः विवा रयेना सो प्राद्विवाक स्मृत इति ॥ ॥ अपि च ॥ ॥ रागालोभाभय
द्वापि स्मृत्यपेता दिकारिणः ॥ सभ्याः पृथक् पृथक् दद्या विवादादिगुणं दमे ॥ श्वेताः सभ्यारजसो निरंकुशं चिनतद

(५)

मि. च

३

मिभूतागान्त्रेहातिशयलोभादलिप्सातिशयाद्ग्यात्संवासात्स्मृत्यपेतेन स्मृतिविबुद्ध्यादिशब्दादवापरे
तंकुर्चनः पृथक्कथो के कशः विवादान् विवादपराजयनिमित्तादमाद्विगुणं दमं दंष्ट्राः न पुनर्बिवादास्पदीभू
तान्द्रव्यात्। तथासतिश्रीसंयहणादिषु दंष्ट्राभाषणम्। रागलोभप्रयानामुपपादानं रागादिष्वेव द्विगुणोद
मानाज्ञानमोहादिश्चिन्तिनिपमार्थः॥ नवराजपर्वस्येव रागावर्जमिति गौतमवचनात्तत्राहणं दंष्ट्रा
तिमंतवम्। तस्य प्रशंसार्थं द्वात्। यत्तुषड्विः पादोक्तताश्च वध्यश्चादंष्ट्राश्चावहिकामथापरिबाधथापरि
हार्यश्चेति। तदपि स एष बहुश्रुतो मप्रतिजोक्तवेदोक्तमवहाकोवायेतिहासपुराणकुशलेन्द्रपेक्षस्रदृवि
आष्टाववारिंशतासंस्कारैः संस्कृतत्रिषुकर्मसंपिण्डः षड्मुवासाप्रयावारिकेष्टमिविनीतइतिप्रतिपा
दितवद्भुतिविषयं न ब्राह्मणमात्रविषयं॥ न्यवहारविषयमाह॥ स्मृत्यावारव्यपेतेन मार्गिणा धर्षितः प
रैः। आवेदयतिवेदज्ञेयवहारपदं हितम्। धर्मशास्त्रसमाचारविबुद्धेन मार्गिणा परैरधर्षितोऽभिभूतो यद्राज्ञेया
द्विवाकायवाचावेदयतिविहापयतिवेत्यदितदावेद्यमानव्यवहारं पदं प्रतिज्ञोत्तरं संशयहेतुपरामर्शप्रमाणमि

राम

३

(4A)

एषोपपन्ननात्मको व्यवहारस्तस्य पदं विषयः । तस्य वेदं सामान्यवत्तु सवद्वि विधः । शंकाभियोगस्तथाभियोग
श्चेति ॥ यथाह नारदः ॥ ॥ अत्र भिद्योगस्तु विषयः शंकात्वाभियोगतः । शंकासंतानुसंसर्गत्विवं होढाभिदर्शनमिति
। होढाको मृत्विगमिति यावन्नेन दर्शनं साक्षाद्दर्शनं होढाभिदर्शनं तस्मान्त्वाभियोगोपि द्विधा प्रतिषेधात्मके
विधात्मकश्चेति । यथा मन्त्रो हिरण्णादिकं गृहीत्वा न प्रयत्नं तिष्ठेदिकं ममापहरतीति वा ॥ ॥ उक्तं वकात्पापनेन ॥
॥ न्यापंस्वने छते कर्तुं मन्त्राणां वाक्येति यदिति । पुनश्चाह शंकाभिघटे ॥ ॥ यथाह मनुः ॥ ॥ तेषामाद्यमृणादं न नि
क्षिपोस्वामि विक्रयः । संभूय वसमुच्छानंदनं स्यात् । केन न सैव वादानं संविदश्च व्यतिरुक्तमः । कथं विक्रयानु
शयो विवादः श्यामिपालयोः । सीमा विवादधर्मः । यथा नुपेदेडवाविके । स्रेयं वसाहसं वैवस्त्रीसं ग्रहणमेव । श्रीपु
धर्मो विनाशश्च घूतमाह्वय एव वा । पदान्यष्टादशेति । निव्यवहारस्थिताविहेति । एतान्यपि साध्यभेदेन पुनर्वदुवंग
नानि ॥ ॥ यथाह नारदः ॥ ॥ ऐषा मेव प्रभेदान्यः कृतप्रज्ञे । न संस्मृतां क्रियाभेदान्मनुष्याणां शतशो निगद्यत इति
। आवेदपतिवैदित्यनेन स्वयमेवामत्यावेदपतिनवालपेरितस्तत्पुनश्चेरितो वेति दर्शयति ॥ ॥ यथाह मनुः ॥ ॥ नान्य

(5)

दधेत्त्वयंकार्यं राजानां पश्य रूषः । न वशापितमन्त्रेन यस्मै तार्थं कथयनेति । परैरिति परेण पश्य रूषं परैरित्येक
स्यैकेन द्वाभ्यां बहुभिर्वाच्यवहारो भवतीति दर्शयतीति ॥ पश्युना रेकस्य बहुभिः सार्द्धं स्त्रीणां घेष्यजनस्य वा अ
नादयो भवेद्देहो धर्मवद्भिः सदा हत इति । नारदवचनं तद्विन्न साध्यविषयं । आवेदयति । राजरूपेनैव राजाष्टुष्टो
विनीतवेषश्चावेदयेत् । आवेदितं बहुक्तं वेन्मुद्रादिना प्रत्यर्थाद्धानमकल्पादीनां वानाद्धानमित्याद्यर्थसिद्धि
निर्गोक्तम् । स्मृत्यन्तरे तु सष्टाथमुक्तयथा ॥ काले कार्या धिनिष्टे तेषां तं पुरतः स्थितं । विकार्यं कावते पीडाया
भेषा । ब्रूहि मानवं । केन कस्मिन् कदा कस्मात्पृष्ठे देवसमागतं । एवं पृष्ठः स पद्मपात्समभौ ब्रह्मणोः सह । विमृष्य
कार्यं न्यायं वेदाद्धानार्थमतः परं । मुद्रांवा नि निषिद्धां संपुष्टं वा तन्मादिशेत् । अकल्पावालस्थविरविषमस्थ
क्रियाकुलात् । कायविषातिव्यसनिनृपकार्यं त्वं कुः । मन्त्रोन्मत्तप्रमत्तार्तभृत्यान्नाद्धानयो नृपः । न हीन
पद्मां मुक्तिं कुले जातां प्रसूतिका । सर्ववर्णोत्तिष्ठां कन्यां नाहाति प्रभुकाः स्मृताः । तव धीन्कुटुंबिन्यस्त्रे रिणो
गणिकाश्च याः । निष्कलायाश्च पतिता मगसा माद्धानमिष्यते । कालदेशं च विहाय कार्यं गाववलावलं । आ
कल्पादीनां पिशनेषां नैराद्धानयेनृपः । हावाभियोगं ये विस्सुर्वने प्रव्रजिता दयः । ज्ञानस्याद्धानये ज्ञानां गुणका

राम
४

(5A)

कार्येषु कोपयन्ति । असेधान्नवस्थाप्यर्थसिद्धेव नारदे मोक्षः । वक्तव्ये ह्यतिष्ठतमुक्तामं न वतद्वः । असेध
येद्विवादार्थापावदाहानदर्शनं । स्थानासेधः कालकृतः प्रवासात्कर्मणस्तथा । वतुर्विधः स्यादसेधो नासिद्ध
स्त्वविलंघयेत् । असेधकालासिद्धे असेधपोतिवर्त्तते । स विनेयो न्यथा कुर्वन्नासेद्वा दंडनाग्नेवेत् । नदी संता
रकांतारदुर्दृशोपहतवादिषु । आसिद्धसंपरासेधमुक्तामं तापराक्षयात् निवेष्टकामिणे गार्तो यिमक्षत्सर्वमने स्थि
तः । अभिपुक्तस्तथा न्येन राजकार्ये धनस्तथा । गावां प्रवारिणिपालास्तस्यावापेक्षणीवलाः । शिल्पिनश्चापित्का
लमायुधायाश्च विग्रहश्च । असेधो राजतया अवरोधः प्रकल्पादयः । पुत्रादिकमन्यं वा सुहृदं प्रेषयिष्यन्ति न व
ते परार्थवादिनः । योनश्चात्मानवपितानपुत्रो न नि योः । सत्परार्थवादी दंडः स्याद्यवहारेषु विब्रुवन्ति तनारद व
वनान् ॥ ॥ प्रत्यर्थिनिमुद्रालेखपुत्रुषाणा मन्पतमेनामीतेति किंकुर्पादित्यत आह । प्रत्यर्थिनीयतो लेख्यं यथा वि
दितप्रर्थिना । समाप्राप्ततद्वर्द्धनमज्ञात्पादिवद्भिनाम् । अर्थतरुत्सर्गः । साध्वः सोऽस्यास्तीत्यथोतत्यतिपक्षः प्र
त्यर्थः । तस्याग्रतः पुरतो लेखं लेखनीयं । यथा येन प्रकारेण पूर्वमावेदनकाले आवेदितं तथा । न पुनरन्यथा । अन्य

(6)

मि.च

५

कादिबेनभंगप्रसंगान्। अन्यवारी क्रियाद्वेषी नोपस्थापी निरुत्तरः। अद्भुतप्रपञ्चापी बहीनः पंचविधः सृ-
तइति। आवेदनकालार्थिववनस्पलिलितव्यापुनर्लेखनमनर्थकमित्यत आह। समामासेत्यादि। सं-
वत्सरमासपक्षतिथिवारदिनार्थिनामवासरणादिनामादिविविद्धितं। आदिशब्देन द्रव्यतत्संख्यास्थानवे-
लात्तमालिनीगारी निगृह्यते॥ ॥ यथांक्तं॥ ॥ अर्थवद्भुतं संपुर्णपरिपूर्णमिनाकुलं। साध्यवद्वाचकपदप्रत्ययार्थ-
संबंधिव। असिद्धमविबुद्धं व निश्चितं साधनत्वम्। सतिश्रुतिविलक्षणं व देशकालाविरोधिव। वर्षर्तुमासपक्षाहोवे-
लादेशपदेशवत्। स्थानावसथसाध्याख्याजात्याकारवत्। पुंते। साध्यप्रमाणसंख्यावदात्मप्रत्यर्थिनामवत्। परा-
त्मप्रवृत्तजानेकरजनामभिरेकितं। तमालिङ्गात्मापीडावकथिताहर्तदायकं। यदावेदयतेरहेतद्रूपेत्समिधीय-
तइति। भाषाप्रतिष्ठापत्वा इत्यनर्थान्तरम्। आवेदनसमये कार्यमात्रं लिखितं प्रत्यर्थिनो यतः समामादिविशिष्टं
लिखतइति विशेषः। संवत्सरविशेषणं यद्यपि सर्वव्यवहारेषु नोपपुज्यते तथाप्यप्यतिप्रहृदयिषु निर्णय-
यार्थमुपपुज्यते। आद्योपतिग्रहे क्रीते पूर्वोक्तवत्तरेति वचनात्॥ ॥ अर्थव्यवहारेषु॥ ॥ एकस्मिन्नुपरेयत्संख्या

राम
५

(6A)

कंपदं यतोपेन गृहीतं प्रत्यर्पितं वपु नरनास्मिन् च तसरेतद्व्यंतं संख्याकंततस्थेन गृहीतं यावमागोयदि
ब्रूयात्संतं गृहीतं प्रत्यर्पितं वेति वत्सरांतरे गृहीतं प्रत्यर्पितं नास्मिन् च सरस्वतुपमुज्यते। औ एवं मासाद्यपि यो
ज्यं देशस्था नादयः पुनः। स्थावरेष्वेवोपमुज्यते। देशे ते तथा स्थानं संनिवेशं स्रयेवव। जातिः संज्ञा धिवासश्च
प्रमाणं त्वेव नापवा। पितृपेतामहं वैवश्वरूपं ज्ञातुं कीर्तयि। स्थावरेषु विविदिषु देशे तानि निवेशयेदिति स्मर
णान् देशो मध्यदेशादिः स्थानं वाणारं स्यादिः। निवेशं प्रवृत्तं परदिश्यागपरिच्छिन्नसम्पत्तिविष्ये
गृहस्यैवादिः। जातिरर्थिप्रत्यर्थिनो ब्राह्मणानां हि। सावदेव दत्तादिः। अधिवासः समीपदेशनिवासी ज
नः प्रमाणं निवर्तनादिपरिमाणं त्वेव नापवा। निवर्तनं क्रमुकत्वेनं लल्लभ्यः पांडूभूप्रहतिपितुः पितामह
सवनपार्थिप्रत्यर्थिनोः पूर्वसां त्रयाणां एतानां मकीर्तनं वेति। समामासादीनां यस्मिन् द्यवहारे याव
दुपमुज्यते। तत्र तावत्लेखनी मिति तात्पर्यार्थः। एवं पक्षलक्षणो स्थिते पक्षलक्षणरहितानां पक्षवदवभासमा
नानां पक्षाभासं सिद्धमेवेति। पौरीश्वरेण नष्टं पक्षाभासां अन्त्येष्टु विसृष्टार्थमुक्तं। अपसिद्धं निरा

(७)

मि.व्य

६

बाधनिर्वाहनिष्प्रयोजनं असाध्यं वा विदुर्वापत्ता भासं विवक्षयेदिति। अप्रसिद्धं प्रदीपं शशविषाणं गृही-
 त्वा न पश्यतीत्यादि। निराबाधं। अस्मद्गृह्यदीपप्रकाशेनायं स्वगृहे व्यवहरतीत्यादि। निरर्थं। अभिधेय-
 हितं। कवनदपंगज इदमपि। निःप्रयोजनं। यथा गंदर्वदत्तोऽस्मद्गृहमनिधौ सुखमधीतरणादि। असा-
 द्यं। यथा हृदे वदत्तेन सभूभंगमुपहसंति इत्यादि। एतत्साधनां संभवादसाध्यं। अत्यकांक्षानसाक्षि संभवा-
 निवितं दूरतो लघ्वान्निदिग्ममिति विवक्षं। यथा हं मूकं न पश्येत् इत्यादि। पुराणं विवक्षं वा। शशविषाणि
 तोमश्च पौरविरोधकृत्। राष्ट्रस्य वा समस्तस्य प्रकृतीनां तथैव वा। अप्येवापि पुराणममराज न विरोधकाः
 । अनादेशां मृतैः सर्वव्यवहारः प्रकीर्तित इति। यत्किंचिदपदसंकीर्णः पूर्वपक्षे न सिध्यतीति। तत्र यद्यने-
 कवस्तुसंकीर्ण इत्युच्यते तदा न दोषः। मदीयमनेन हि रणं वा सोऽत्र पकादिवापत्तमित्येवं विधस्यादुष्ट-
 वात्। अणानां नादिपदसंकरेपत्ता भास इति चेन्नदपि न। मदीया रूपका अनेन वृद्ध्या गृहीताः सुवर्ण-
 वासहस्रे निक्षिपं। मदीयं क्षेत्रमप्यमप्यहरति वेत्यादीनां पक्षवमिष्यत एव। किंतु क्रियाभेदाक्रमेण व्यव-

राम

६

(७A)

हागेनपुगापरितेतावरः॥॥पञ्चास्कात्पापनः॥॥१॥१॥प्रतिहंयत्कायंविहारेसुनिश्चिताकामं
तदपिगृहीयाद्राजातवबुभुक्षयेति।तस्मादनेकपदसंकीर्णःपूर्वपक्षोयुगपन्नसिध्यतीति।तस्या
र्थः।अर्थिश्रद्धात्सुत्रपित्रादीनांग्रहणंतेषामेकार्थवानानियुक्तस्यापिनियोगेनैवतदेकार्थवात्तेषा
न।अर्थिनासंनियुक्तोपायप्रत्यर्थिप्रहितोपिवा।योयस्यार्थवदन्तयोर्ज्ञयपराजयावितिस्मरणान्नियुक्तजय
पराजयोर्मूलस्वामिनोरेव।एतद्वभूमौफलकेवापं।इति।तद्विलेखिवात्रावापोद्वारेणशोधितंपश्चात्पत्रेनिवेशये
त्।पूर्वपक्षस्वभावोक्तंप्राद्विवाकोभिलेखयेत्।पाण्डुलेखनफलकेततःपत्रेविशोदितमिति।कात्यायनस्मरणान्न
॥॥शोधनंयथावदुत्तरदर्शनं।कर्तव्यं।ततःपरमंनृत्वाप्रसंगात्॥॥अतएवनारदेनोक्तम्॥॥शोधयेत्पूर्ववा
दंनुपावन्तीतरदर्शनं।अवष्टयसोत्रेणनिहतंशोधनं।प्रवेदिति।पूर्वपक्षमशोधयित्वैवपदुत्तरंदापयति।सभ्या
सदागान्ते।प्रादित्यत्कदण्डेनसमान्दण्डमिवापुनःप्रतिहापूर्वकंविहारेःप्रवर्तनीयोरिति।एवंशोधित
पत्रादुदृष्ट्वपक्षेकिंकर्तव्यमित्यत आह॥॥श्रुतार्थस्योत्तरंलेख्यंपूर्ववेदकसन्निधौ।श्रुतोभाषार्थेयिनप्रत्य

(४)

मि. ५

र्थिनामौ श्रुतार्थः प्रसिद्धांतरं पूर्वाज्ञादुत्तरत्र भवतीत्युत्तरं लोकोत्प्रेषनीयं शब्दविदकस्यार्थिनाः सन्निधौ समीपे। अत्र
रेवयत्पूर्वोक्तस्य निराकरणं दुव्यते॥ यथाह। परस्मादापकंसा। प्रसिद्धिधमना नुत्तमात्रयाख्या। गम्यमित्ये
तदुत्तरं तद्विदो विदरिति। पक्षस्य व्यापकं निराकरणं प्रमथं। सारन्यायेन्यायादन्तेपते। अमदिगंधं संदेहं हि
तं अनाहुते पूर्वापराविरोधं। अयाख्यागम्यप्रसिद्धिपदस्य गीतारुद्धिप्रतिप्रति समाससाध्याहाराभिधा
नेन वा अदेशभाषाभिधा नेन वा यद्वा सिपार्थं न। अत्र न। दुत्तरं न। न ह तुर्विधं। प्रतिपत्तिमिथ्या प्रत्यवस्कं
दने पूर्वन्यायश्चेति॥ यथाह कात्यायनः॥ सत्यमिथ्येति। अत्र प्रत्यवस्कंदनं तथा। पूर्वन्यायविधिश्चेत् पुनरंस्या
द्यतुर्विधमिति। तत्र सप्तोत्तरं यथाशक्यं कृतं प्रत्यं धारयतात्पुक्ते सत्तंधारयामीति॥ यथाह॥ साध्यास्पम
त्यववनं प्रतिपत्तिरुदाहरेति। मिथ्यान्तरं तु नाहं धारयामीति॥ तथावकात्पायनः॥ अभिपुक्तो भियोगस्य
यदिकुर्वादिपङ्कवं॥ मिथ्या तत्तु विजानीयादुत्तरं व्यवहारतदिति। तद्ये मिथ्यान्तरं वतुर्विधं। मिथ्ये तत्रा विजाना
मितदा तत्र न संनिधिः। अज्ञातथास्मिन्नकाल इति मिथ्या द्यतुर्विधमिति। प्रत्यवस्कंदनं नासत्पुनरिति द

राम ७

(8A)

नमोऽप्रतिग्रहेण लब्धमिति वा ॥ ॥ पथाहकारः ॥ ॥ अर्थिनो लेखितो योऽर्थप्रतीकं यदितं तथा । प्रथमकरणं
ब्रूयात्प्रत्ययसंज्ञकं दत्तं स्मृतमिति प्राज्ञा यो तत्र तथैवामिमुक्तं संज्ञायादस्मिन्नर्थे अनेनाहमभिधुनः सत्रकायं च तद्वार
मार्गेण परमिति तदिति ॥ ॥ उक्तं वक्तव्यार्थेना ॥ आकरिणा न संज्ञापि पुनर्लक्ष्यते यदि सौभिर्धेयो जितः पूर्वपात्र
यश्च तत्र व्यतिरिक्तः । एतस्मिन् लक्षणे स्थिते अत्र लक्षणे अत्र नाना भूतं तदपामप्रानात्ता मुन्नरापामचपार्थसिद्धि
स्पष्टीकृतं स्मृतं तरे ॥ संदिग्धं मन्यत्सु लतादत्तं ॥ ॥ इति । पक्षे कदेश व्यापन्य तथानेवोत्तरं भवेद्यद्य
अपदमभ्यापि निरूढं च तथा कुलं । आभ्यासमप्यत्र नोत्तरं स्वार्थमिदं पक्षे इति तत्र संदिग्धे सुवर्णशितम
नेन गृहीतमित्युक्ते सत्तंगृहीते सुवर्णशितं प्राप्य तत्रातिप्रकृता दत्तं यथा सुवर्णशिता भियोगे पाणशतं
धारयामिति । अतस्त्वं सुवर्णशिता भियोगे पंचाशतं धारयामिति । अतिभूरिदिशतं धारयामिति । पक्षे कदेश
व्यापि हि रणवस्त्राय भियोगे हिरण्यगृहीतं तन्पदिति यस्मिन् पदं कणादानो भियोगे पदान्तेणेत्तरं यथा सुवर्ण
शिता भियोगे अनेनाहंतादितदिति । अत्रापि देशस्थानादिविशेषणा व्यापि । यथा मध्यदेशे वाराणस्यादिदिशि त्वेवम

मि.च

(१)

नेनाग्रहमिति। अर्चपहेनितेनेउसपहममिति। निगूढार्थसुवर्णशतामियोगेकिमहमेवधारयामीत्यवधनि
नाशद्विवाकःसम्भोवाऽर्थवाअन्यस्मैधारयतीतिस्वयतीतिनिगूढार्थआकुलं। पूर्वापरविउद्वयथासुवर्णशता
मियोगेसत्तंगृहीतंनधारयामीति। वा। व्याप्रास्यंदुस्त्रिभक्तिस्मासमाध्याहारमिधानेनवा। व्याप्रास्यंश्वदेशभाष
मिधानेनवायथासुवर्णशतविषयेपि नृकणाप्रियोगे गृहीतशतसुवर्णांतापितुर्नजानामीति। अत्रगृहीत
शतस्यापितुर्वनात्सुवर्णांशतंगृहीतामिति नजानामीति। असारंन्यायविउद्वयथासुवर्णशतमनेनदृष्ट्याग
हीतंश्वद्विरेवदत्तानमूल्यमित्यभियोगेसंसंघट्टितान्। अत्रगृहीतमितिउत्तरमित्येककवननिर्देशादुत्तराणांसं
शोनिरस्तः॥॥यथाहकात्यायनः॥॥पक्षैकदेशेयत्तात्पर्यकदेशेवकारणं। मिथ्यावैवेकदेशेवसंकरान्नदनुव
रपिति। अनुत्तरवैवकारणंतेनैवोक्तं। नवैकस्मिन्निवादेतुक्रियास्यादादिनोर्द्वयोः। नवार्थसिद्धिनुभयोनवैकत्र
क्रियाद्वयमिति। मिथ्याकारणोत्तरयोःसंकरेऽर्थिप्रत्यर्थिनोर्द्वयोरपि क्रियाप्राप्नोति। मिथ्याक्रियापूर्ववदिकारणे
प्रतिवादिनीतिस्मरणात्। तदुभयंप्रत्यक्षमवहारेविउद्वयथासुवर्णशतंनवागृहीतमित्यभियोगेसुव

राम
८

(9A)

एतन्मृहीतं रूपकशतं मृहीतं प्रतिदत्तं वेतिका रणप्राज्ञाय संकरे तु प्रत्यर्थिन एव क्रियाद्वयं । प्राज्ञाय कारणा
कौतु प्रत्यर्थिनिर्देशे क्रिया मिति । यथा सुवर्णं मृहीतं प्रतिदत्तं रूपके च वहा । प्राज्ञेण परजित इति । अथ प्राज्ञः ।
येन यप वेणवा प्राज्ञाय दर्शित्वा भावयित्वा कारणात्ते तस्माद्विलेखादिभिर्भावयित्वा मिति विरोधः । एव
मुनस्वयं संकरे विद्वद्यम् । यथानेन सुवर्णं रूपकशतं वस्त्राणि वगृहीतानीत्यभिपोगे सत्पुनर्वां मृहीतं प
तिदानं रूपकशतं पुन मृहीतं वस्त्रविषये पूर्वपायेन पराजित इति । एवं वतुः संकरोपि । एतेषां वतुन रत्नयौग
पघेन । तस्य तस्यांशस्यते । नेतेन विना सिद्धेः । केपेण न रत्नमेव न प्रत्यर्थिनः सभा नां वेत्तया भवति
। फत्र पुनरुभयोः । करेपस्य भूतार्थविषयं तद्विना पातने न च वहारोदृष्टम् । संप्रतिपक्षौ क्रियाभावात् ।
यथा हारीतेन मिथोत्तरं कारणवस्या तापे कत्रे वेदुम् । सत्पुनर्वापि सहाप्येन तत्राद्यं किमुनरमित्युक्तं । यत्प
भूतार्थविषयं यववासा क्रियाफलं । उत्तरं तत्र तत्तत्तयमसंकीर्णप्रतीत्यथा । संकीर्णं भवतीति शेषः । ऐच्छिकं संभ
वतीत्यर्थः । तत्र प्रभूतार्थः । यथा हानेन सुवर्णं रूपकशतं वस्त्राणि वगृहीतानीत्यभिपोगे सुवर्णं रूपकशतं वन

मि. च
८

हीतं। वज्राणि तु गृहीतानि प्रतिदत्तानि वेति। अत्र मिथ्योत्तरस्य प्रभूतविषयवादर्थिनः क्रियाप्रादाय प्रथमं म
वहारः। प्रवर्तयितव्यः। एतद् द्वयविषयो व्यवहारः। एवं मिथ्याप्राप्ताय संकोरे कारणप्राप्ताय संकोरे वयोजनी
या। तथा तस्मिन्नेवाभियोगे सत्यं सुवर्णरूपकशतं गृहीतं दास्यामि वज्राणि तु गृहीतानि प्रतिदत्तानि नीतिवावप्र
विषये पूर्वपक्षमिति रतिवोक्त्रे संशयति पक्षे भूरिविषयवेपित्वं क्रियाभावा मिथ्याद्युत्तरं क्रियाप्रादाय व्यवहारः
प्रवर्तयितव्यः। यवनं मिथ्या कारणोत्तरमो। अत्र यदपि। यथा शृंगग्राहिकमाकाशे ददति। इयं गोमर्दि
याः मुकस्मिन्कालेनष्टा। स्पष्टहेष्टेति। अत्र मिथ्यात्वे एतत्प्रदर्शितकालात् पूर्वमेवास्मद्गृहे स्थिता मम गृहे
जाता इति वदति। दत्तावतल्लक्षणकरणसमर्थे वा नानुत्तरं। नापि मिथ्येवा कारणोपन्यासो न। नापि कारणं
। एकदेशस्याप्यसुपगमाभावात्। तस्मात्सकारणमिथ्योत्तरमिदं। अत्र वप्रतिवादिनः क्रियाकारणोपतिवादि
नीतिवदन्तमिथ्या क्रिया पूर्ववाद इति पूर्ववादिनः कस्या क्रियान् प्रवर्तितं स शुद्धमिथ्याविषयवादः। कारणो
पतिवादिनीत्येतदपि कस्मात् शुद्धकारणविषयं न भवति। नैतत्। सर्वस्यापि कारणोत्तरस्य मिथ्यासहवर्तितत्वं

राम
८

(10A)

पञ्चालुङ्कारणोत्तरस्यासावाह। प्रसिद्धकारणोत्तरप्रतिज्ञातार्थैकदेशस्याप्युपगमेनैकदेशस्य मिथ्या
वैषम्यसंश्लेषकशतं गृहीतं न धारयामि दत्तवादिनि। प्रकृतोदाहरणे तु प्रतिज्ञातार्थैकदेशस्याप्युप
पगमो वैकदेशस्य मिथ्यावैषम्यसंश्लेषकशतं न धारयामि। एतद्वहारीतेन स्पष्टमुक्तं। मिथ्याकारणमोर्वापि
ग्राह्यकारणमुत्तरमिति। यत्र मिथ्यायाः श्रापयोः प्रवृत्तापि वैषम्यरूपकशतं धारयतीत्यभियोगो मिथ्ये
तदस्मिन्नर्थे प्रवृत्तं परजित इति। अत्रापि प्रतिज्ञातार्थैकदेशस्याप्युपगमेनैकदेशस्य मिथ्या
मिति वचनात्तुल्यस्याप्युपगमेनैकदेशस्याप्युपगमेनैकदेशस्य मिथ्यावैषम्यसंश्लेषकशतं न धारयामि।
यस्यासेन साध्यनिराकरणदेवोत्तरं वापदातुकारणश्रापसंकाः यथाशतमनेन गृहीतमित्यभिमुक्तः
प्रतिवदति सत्तं गृहीतं प्रतिदत्तं वेत्तस्मिन्नेवार्थे प्राप्तायेनाप्यपराजित इति। तत्र प्रतिवादिनो यथासुवीतिनक्ष
विदादिप्रतिवादिनो रेकस्मिन् व्यवहारे क्रियाप्रसंग इति निर्णयः ॥१॥ एवमुत्तरे पत्रे निवेशिते साध्यसिद्धेन साध
नाय तत्र वात्साधननिर्देशकः कुर्यादित्यपेक्षित आह। तत्तार्थो ज्ञेय इत्यस्यः प्रतिज्ञातार्थसाधनं। तत्तनुत्तरान्त



मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com